

מוסר כליות

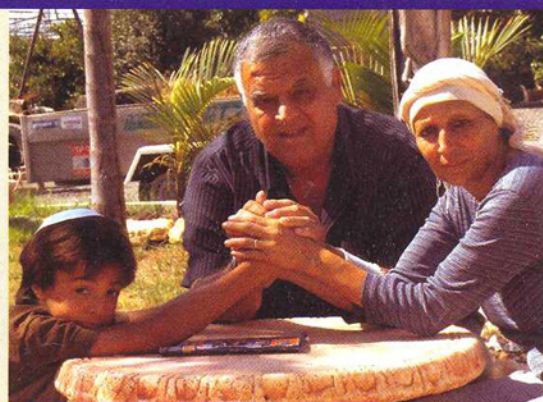
מספרים וחסד

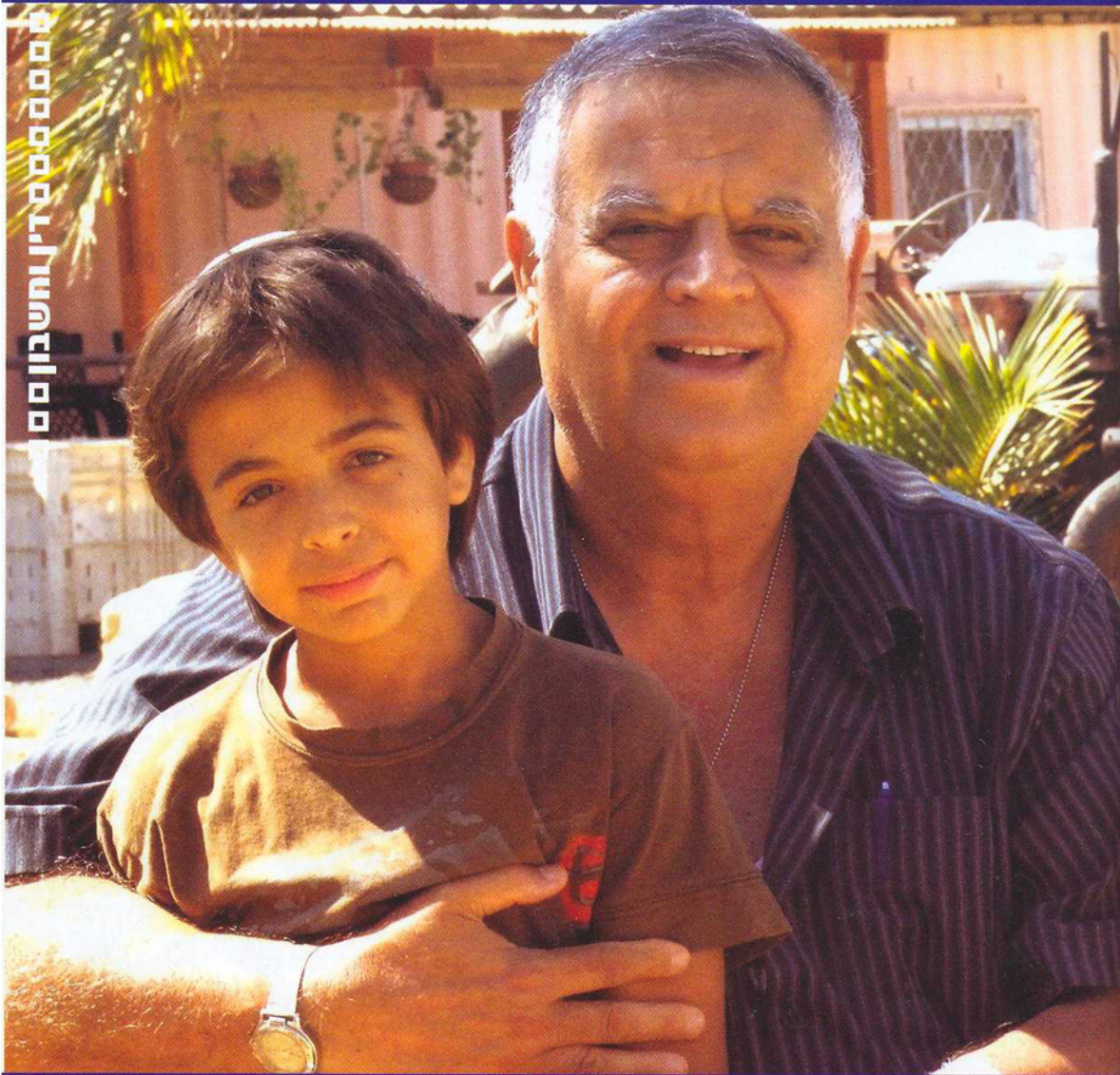
כשמושיקו שרון נולד הרופאים לא נתנו לו כל סיכוי לחיות. מושיקו הקטן נולד עם אי ספיקת כליות, מה שגרם לגופו להיטלטל בין חיים למוות. טיפולי הדיאליזה שהחל בגיל קטן לא עזרו והוא הודקק בדחיפות להשתלת כליה. המלאך הגואל לו חיכה זמן רב הופיע בדמות תורם מקנוס סיטי, אריק סוים. מושיקו קיבל את חייו במתנה, הוא חזר להיות ילד רגיל, כמו כולם ובקרוב אף יחגוג את בר המצווה. למושיקו היה מזל רב, בניגוד לחולים אחרים שהמחלה הכריעה את גופם. לאחר החלמתו הבטיח מושיקו כי יפעל למען אלו הזקוקים לו, בסופו של דבר, הוא מבין אותם יותר מכולם, הרי הוא היה שם. אחד האנשים עמם רקם קשר מיוחד הוא שלמה סויסה שלנו הזקוק גם הוא להשתלת כליה. כתבת "דין וחשבון" נכחה במפגש המרגש בין השניים והייתה עדה להבטחה של ילד בן 13 לסייע ככל יכולתו לאדם בשנות ה-60 לחייו שמצבו הבריאותי מוטל על הכף. ההתרגשות הייתה גדולה וגם דמעות זלגו שם.

מאת: ג'ניפר סקוקין

בדרך לביתו של מושיקו חשבתי לעצמי איך יהיה המפגש בין השניים, בין מי שכבר היה שם וחיוו ניצלו לבין מי שנמצא שם וחיוו מוטלים על הכף. ציפיתי בקוצר רוח לפגוש את הילד שהפך לגיבור ועכשיו מנסה להעביר מכוחותיו לאחרים, עד כמה שזה אפשרי. רחל, אמו של מושיקו, פתחה לנו את שער הבית החשמלי השומר על ביתם הגדול וקבלה אותנו בהתלהבות

כל הדרך אל מושב הודיה, שם נמצא ביתם של משפחת שרון, סיפר לי שלמה סויסה, עמיתי לעבודה וחבר יקר, על מושיקו, הילד האמיץ. ההתרגשות שבקולו והציפייה לראותו ניכרה על פניו של האיש שעבר כל כך הרבה בחייו ועזר לכל מי שהיה סביבו וביקש את עזרתו והפעם הוא עומד חסר אונים, תלוי ברחמי אחרים ואפילו בעזרתו של ילד בן 13.

שלוש פעמים בשבוע, במשך שבע שעות ומוציאים את כל הדם מהגוף, מרגישים חוס, קור, צבע הפנים משתנה, מרגישים כאילו הולכים למות", מתארת אמו את אשר עבר בנה.

אז איך ילד בגיל קטן מתמודד עם הדיאליזות, הטיפולים והקשיים הכרוכים בכך?

"זה היה קשה אבל היה לי את הכוח להתמודד עם זה. התמיכה של המשפחה והסביבה הקרובה

וימנית שבקושי מתפקדת בהיקף של 10% כליות, מצבו היה קשה והרופאים לא נתנו לו כל סיכוי שיחיה.

במשך שנה וחצי מושיקו גודל באינקובטור בבית החולים ועבר ניתוחים רבים.

כשהיה בן ארבע חלה הרעה במצבו והוא נאלץ להתחיל בטיפולי דיאליזה בבית החולים "ברזילי" באשקלון, מאוחר יותר עבר ל"שניידר" בפתח תקווה.

"אנשים לא מבינים מה המשמעות של לעבור דיאליזה. זה להתחבר

רבה. היא כבר יכולה להרשות לעצמה להראות נינוחה ורגועה, לפחות בכל הקשור לבנה שלה. מושיקו התרגש לראות את שלמה ומהר לחבקו, כאילו היה נכדו. ישבנו ארבעתנו בחצר ביתם, רחל מושיקו, שלמה ואני.

בקרוב יחגוג בר מצווה. בן 13,

הילד היפה, עם העיניים הירוקות, ישב עמנו וספר לנו על הניצחון הפרטי שלו במלחמה על החיים. מושיקו שרון נולד פג עם כליה שמאלית שאינה מתפקדת כלל

פשוטים כמו ללכת לבקר את סבתו בביתה הנמצא במרחק של שני בתים מביתו.

ועכשיו, כשהכל מאחוריו כמו זיכרון מר, הוא מבקש להירתם למען האחרים, אלו הזקוקים לעזרתו, ומי יכול להבין אותם יותר ממנו, הרי הוא היה שם, הוא הרגיש את הפחד, את הכאב, את חוסר הוודאות לגבי המחר, אם יהיה מחר. הרי עבורם דבר לא בטוח, גם לא המחר.

וכאן נכנס לתמונה שלמה סויסה שלנו.

הקשר בין שלמה סויסה לבינו התחיל עוד לפני ששלמה חלה. שלמה עזר למשפחת שרון עוד בימים שמושיקו היה חולה, הוא ליווה אותם בימים קשים, ברגעים של משבר וכאשר נודע להם כי הפעם הוא זה שזקוק להשתלת כליה בקשו להירתם למען חברים. "כאשר שמעתי שהוא חלה ידעתי שאעשה הכל לעזור לו", אומר מושיקו ומסתכל על שלמה, מחייך אליו כאלו מבקש לומר: אל תדאג, הפעם אני זה שאנסה לעזור לך. שוחחנו על כך שבארץ אין מודעות גדולה לנושא תרומת איברים ויותר מזה, יש רתיעה רק מלשמיע על הנושא, מה שהופך את הכל לקשה

לילד מושתל כליה על פי ההלכה. הטלפון שקיבל מושיקו בתום המסע שינה את חייו. רובי ברמן, נציג עמותת "הוד", התקשר ובישר לו כי נמצא תורם שמוכן לתרום לו כליה, ללא כל תמורה.

מושיקו לא האמין למשמע אוזניו. "הוא בא אליי כמו מלאך משמיים", כך הוא מכנה את אריק סוויס, האיש שהציל את חייו ונזכר במפגש הראשון ביניהם: "זה היה רגע מרגש, לא ידעתי איך הוא נראה ובכל פעם הצצתי מחוץ לחדרי לראות מי זה. היו שם הרבה עיתונאים וצלמים ורק חיכיתי שהוא יבוא, ציפיתי להכיר אותו".

כשראית אותו מה הרגשת?

"כאילו ראיתי מלאך כי זה מה שהוא עבורי. עד היום אנחנו שומרים על קשר. אני אודה לו כל חיי על מה שעשה בשבילי". לאחר השתלה אחת ושמונה עשרה ניתוחים, מושיקו עבר בפעם השנייה את ניתוח השתלת הכליה שעבר בהצלחה, הוא חזר להיות ילד רגיל כמו כל חבריו, הוא מתפקד ועושה את כל הדברים עליהם הוא רק חלם, דברים

החזיקה אותי ונתנה לי את הכוח להיות חזק".

האמנת שבסופו של דבר תצא מזה?

"כן. האמנתי בכל לבי". בין דיאליזה לדיאליזה הוא עבר ניתוחים שונים ששמרו על גופו הקטן ברמת תפקוד בסיסית. כעבור ארבע שנים של טיפולים מפרכים, נמצא לו תורם שחייו קופחו בתאונה וזו בעצם הייתה ההשתלה הראשונה.

גופו של מושיקו קיבל את הכליה בהצלחה ולכולם היה נראה כי הגיע הסוף למאבק על חייו, אך השמחה הייתה מוקדמת מדי. ההשתלה החזיקה מעמד לתקופה של שנתיים, אז החלו לצוץ בעיות והרופאים בשרו למשפחה כי הגיע הזמן להוציא את הכליה מגופו שדחה אותה.

מושיקו חזר לטיפולי הדיאליזה והכל היה חזר להיות כבעבר, הילד שחשב כי הסיוט של חייו מאחוריו, התאכזב לגלות כי הכל היה בגדר אשליה.

כעבור חודשיים יצא מושיקו ביחד עם אמו למנהטן, למצעד יום העצמאות האמריקני, תמונתו הופיעה על שלטי חוצות, כדוגמה

להישאר עם הרגליים על הקרקע ולהלחם על חיי בנד?

"ברגע שילדתי אותו הרופאים ייאשו אותי ואמרו לי שאין סיכוי שימשיך לחיות. אמרו לי יש לך חמישה ילדים בבית כאילו בקשו שאוותר עליו. היה לי ברור שאני לא מוותרת עליו. תמיד הסתכלתי קדימה ואמרתי אני אלחם באש ובמים עברנו המון אבל תמיד דאגנו להסתכל על חצי הכוס המלאה. אני חושבת שהכוחות האלה ניתנו לי מהקב"ה."

המפגש בין משפחת שרון לשלמה סויסה היה מרגש. מעבר לדמעות שזלגו והעידו על האהבה ועל הקשר הקרוב ביניהם, כמעט היה אפשר לחוש את הדאגה ליקירם שזקוק להם כעת, את הרצון העז והכוונה להילחם עבורו, את התקווה הטמונה בהם שהוא ינצח ולא המחלה היא זו שתכריע אותו. "אני רוצה לקוות שהמפגש עם מושיקו יגרום לכך שהמוטיבציה לתרומת איברים והמודעות תגבר. שאנשים לא יחכו שנים רבות להשתלה של איברים מצילי חיים."

הנושא הזה מאוד כאוב וחייבים לתת תשובה. כל חיי נרתמתי למען הזולת, למען הציבור, ועכשיו זה המבחן של כל האנשים הטובים להחזיר לי."

רחל הסתכלה עליו, חייכה והנהנה כאות הסכמה. היא, מצדה, ביחד עם בנה, ינסו לעשות הכל כדי להציל את חייו.

תרומות יתקבלו בברכה עמותת "הוד" להצלת חיים בישראל".
 סניף ירושלים
 חשבון 300032042
 בנק ירושליים סניף 30
 סניף שדרות
 מס' חשבון 29467/51
 בנק לאומי שדרות סניף 941

בעזרה זולת והנה הקב"ה מפצה אותי ושלח לי את האנשים האלה שייעזרו לי. בזמנו רצתי ועשיתי רבות למען המשפחה, למען מושיקו ולא סיפרתי להם שאני חולה באי ספיקת כליות. כשהתחלתי לעשות דיאליזה הם התחילו לבכות וכאבו את כאבי ואמרו לי שהם אתי.

החיבור הזה אני לא יכול להסביר אותו. זה משהו חזק מכל הגיון, אהבה מיוחדת. מלבדי ישנם עוד שני ילדים שאנו דואגים להם להשתלה, ילד בן 17 וילד בן 12. אני מאמין שמישהו למעלה מנווט והוא ידאג לשלושתנו."

מושיקו, הסיפור שלך זכה לחשיפה גדולה והיה מאוד מתוקשר, לך היה מזל רב בניגוד לרבים שהמחלה הכריעה אותם, האם היו רגעים שבהם עברו בך מחשבות שאולי לא יגיע התורם שיציל את חייד?

"לפעמים כן. אבל מתגברים על הימים הקשים האלה וברוך ה' יצאתי מזה."

רחל, מאין היו לך את הכוחות

ומסובך יותר.

"בהתחלה אמא ואני עברנו מבית לבית לחלק את כרטיסי אדי, הכרטיס של תרומת איברים, ועכשיו יצאנו במאמץ להביא שלושה תורמים מחו"ל. חשוב לי שאנשים יבינו שאם הם חותמים זה לא אומר שמוציאים לך את הכליה במיידית. זה רק במקרה חלילה של מוות יש אישור לקחת את האיברים שעליהם חתמו, לתרום אותם ובכך להציל חיים של מישהו אחר."

רחל אמו שישבה אתנו התרגשה מאוד לשמוע את בנה מדבר על הרצון להיות שם למען האחרים, כאשר בקשתי ממושיקו שינסה להסביר לי מה הוא מרגיש כלפי המשפחה, כלפי אמו שליוותה אותו במשך כל השנים עד שהבריאה הוא סיפר לי את הסיפור הבא: **"באחד הימים, כשהייתי מאושפז, הרופא ביקש שאימא תצא מהחדר. אז אמרתי לו תסתכל על האקוריום שיש לי בחדר. אם תוציא את הדג מהמים הוא לא יחיה נכון? ככה אני. אני לא יכול בלי אימא שלי."** הדמעות כבר הציפו את עיניה של רחל.

איך מרגיש ילד שקיבל את חייו במתנה?
 "זאת הרגשה מיוחדת במינה. אי אפשר להסביר ולתאר את אשר עבר עליי."

שלמה, ספר לי על ההכרות שלך עם מושיקו.

"אני מכיר את המשפחה שנים רבות ואני מלווה את מושיקו עם כל הסיפור העצוב וגם השמח. נוצר בינינו קשר של משפחה. מושיקו הוא עוד נכד נוסף שלי. הקשר חם והדוק ואת רואה את הקשר עם רחל אמו. מושיקו בא אליי ואמר לי: אל תדאג נעשה הכל כדי שתקבל כליה ונציל אותך. זה מאוד רגש אותי. אני אדם מאמין וכנראה ששני המלאכים האלה נשלחו ע"י בורא עולם. כל החיים שלי האמנתי בלהיות אדם טוב ואפילו במצבי אני ממשיך להקדיש את כל כולי